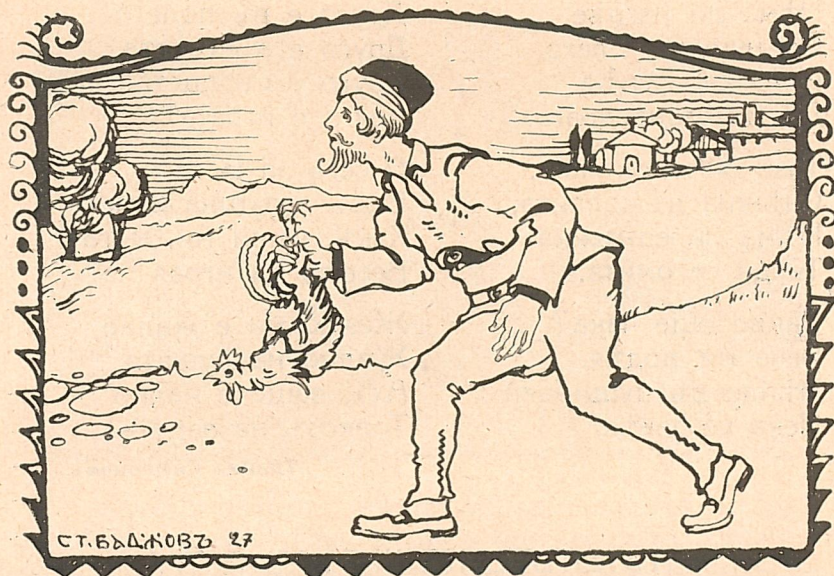

Дошълъ пакъ пазаренъ день. Съседитѣ му се приготвили, както всѣкога, да отидатъ въ града. Решилъ и той да тръгне. Ала какво да занесе, за да продаде? Да отиде съ праздни рѣще не смѣялъ. Боялъ се да му се не смѣятъ. Па викналъ на жена си:

— Жено, днесъ е пазаренъ день, азъ ще отида въ града. Но, за да не отивамъ съ праздни рѣще, хвани пѣтела, да го отнеса на пазаръ.

Жена му се намръщила, станало ѝ мжчно, че мжжътъ ѝ ще продаде единствената имъ жива стока, но нѣмало какво да прави. Хванала пѣтела и му го дала.

Тръгналъ Хитъръ Петъръ наредъ съ всички хора за града, върви и носи пѣтела въ рѣжа.

Стигнали. Разхожда се той изъ пазаря, разговаря съ този съ онзи, учи новини и все държи пѣтела въ рѣжа.

— Продавашъ ли пѣтела, чичо? — пита нѣкой купувачъ.

— Продавамъ го! — отговаря Хитъръ Петъръ.

— Колко му искашъ?

— Сто лева.